

den højtærede Undervisningsminister i dette, og derved er i Virkeligheden den højtærede Kirkeministers Begrundelse for at fastholde Forslaget tilintetgjort.

Mindretallet finder tillige, at Kravet om, at saafremt en Lægmand, en af dem, der nævnes under Punkt 6, ikke har Enstemmighed for sig i Menighedsraadet, skal hans Ansættelse være afhængig af, at der paa et Møde af Vælgerne til Menighedsraadet skal være mindst $\frac{3}{4}$ for hans Ansættelse, er urimeligt, og foreslaar, at de paagældende skal stilles paa samme Maade som alle andre. Mindretallet kunde være gaaet med til, at man, hvis der ikke var Enstemmighed for Ansættelsen af saadanne, kunde have krævet Spørgsmaalet afgjort paa et Menighedsmøde, hvortil ogsaa andre end de, der er Vælgere til Menighedsraadet, har Adgang, saaledes at det der blev afgjort ved almindelig Stemmerlighed. Men da dette ikke har fundet almindelig Tilslutning i Udvalget, har man ment, at de paagældende burde stilles aldeles som de andre.

Mindretallet har tillige ment, at det var rigtigt at blive staaende ved 30 Aar som den Modenhedsalder, der fastsættes for alle de Personer, der er Tale om i dette Lovforslag. Vi finder det urimeligt at gaa helt op til 35 Aar, som foreslaaet af den højtærede Kirkeminister.

Endelig har Mindretallet i Overensstemmelse med den Skrivelse, der er indgaaet fra Lønningsudvalget, foreslaaet, at § 3 udgaar. Jeg forstaar ikke den ærede Ordførers Begrundelse for ganske at negligere Lønningsudvalgets Udtalelse i saa Henseende. Jeg synes dog, at naar man faar en enstemmig Udtalelse fra Lønningsudvalget, kan man ikke handle, som om den aldeles ikke eksisterede. Det er ganske rimeligt, at Lønningsudvalget udtaler sig, som det gør, og jeg synes, det er rimeligt, at man her i Tinget følger Lønningsudvalgets Henstilling.

De to Ændringsforslag, som er stillede af et Mindretal — Venstre, med Undtagelse af Hr. Moltesen, og det konservative Folkparti — under Nr. 1 og 2 er ikke tiltraadte af det Mindretal, jeg har den Ære at være Ordfører for, fordi vi ikke finder, der er nogen som helst Grund til at vedtage disse Ændringsforslag. Vi tillægger dem ikke stor Betydning, men er enige med den højtærede Kirkeminister i, at Forslaget er bedre, som det er stillet af ham, end med disse Ændringer. Jeg mener for øvrigt, at Nr. 1 kan indeholde noget betænkeligt, idet jeg frygter for, at det

kan komme til at faa uheldige Følger i Sønderjylland. Nu ved jeg ganske vist, at det Lovforslag, vi drøfter her, ikke lige straks skal være gældende Lov for Sønderjylland, idet der vil blive vedtaget et særligt Forslag, hvor der ikke stilles Krav til de ordnede om, at de skal være hjemme i dansk Sprog og have Kendskab til dansk Aandsliv. Men den Dag kommer, da den for Sønderjylland gældende særlige Lov ophører, og da vil det blive det Forslag, vi drøfter her, der bliver gældende Lov for Sønderjylland, og da mener jeg, det er et Krav, man ikke kan stille til alle Præsterne dernede. Man kan ikke stille et Forhaandskrav til Præster, der kommer Syd fra og skal være Præster for rene tyske Menigheder, om, at de skal være tilstrækkeligt hjemme i dansk Sprog og have tilstrækkeligt Kendskab til dansk Aandsliv. Derfor mener jeg, at Forslaget indeholder noget betænkeligt, naar Hensyn tages til Forholdene i Sønderjylland. Jeg er i Virkeligheden i Overensstemmelse med den højtærede Kirkeminister, naar jeg fraraader Vedtagelsen af begge disse Ændringsforslag, idet de ikke blev tiltraadt af den højtærede Kirkeminister i Udvalget.

Det under Nr. 6 stillede Ændringsforslag vil vel blive nærmere begrundet af Hr. Moltesen, som har stillet det. Jeg maa dog allerede her sige, at jeg maa fraraade at stemme derfor. Det ærede Medlem foreslaar, at det skal være Biskopperne, der afgør, hvorvidt en Mand kan fritages for at aflægge Præsteløfte eller ej, men dette vil jo i Virkeligheden føre til, at man faar forskellig Afgørelse i de forskellige Stifter. Det ærede Medlem skriver i sin Begrundelse for Forslaget, at han ønsker at bringe Forholdene i nogenlunde Overensstemmelse med de Forhold, der tænkes indført i Sønderjylland. Men jeg maa tillade mig at mene, at det ærede Medlem burde have sat en meget tyk Streg under „nogenlunde“, for der kommer jo slet ingen Overensstemmelse. Tværtimod vil Forholdet blive dette, at medens i Sønderjylland en Missionær med tysk Uddannelse og tysk Ordination kan rykke ind i et Sognekald uden at aflægge Præsteløfte, skal Nord for Kongeaen en Missionær, der er udsendt af den danske Folkemenighed og har dansk Uddannelse og dansk Ordination, aflægge Præsteløfte. Det er ingen Overensstemmelse. Jeg mener i det hele taget, som jeg har sagt det før, at dette Standpunkt er aldeles uholdbart.

Dermed skal jeg anbefale, at man stemmer for de af det Mindretal, som jeg